

[Knud Kristensen.]

Raastofferne udgør 80 pCt., siger, at de udgør 20.

Vi er altsaa kommet saa vidt, at vort Land ledes efter saa fortvivlede og forrykte Synspunkter, at Eksport og Import skaber Arbejdsløshed, og derfor skal det begrænses. Den Slags Ting skaber ikke blot indirekte, men ogsaa direkte en stor Prisstigning. Det, vi bebrejder Regeringen, er, som jeg tidligere har sagt, ikke Verdensprisstigningen, men det er den Prisstigning, som deres egen Politik medfører. At dette at monopolisere Handelen, at sætte den indenlandske Konkurrence ud af Spillet, ikke skulde betyde Prisfordyrelse, det vil næppe nogen med Forstand paa disse Dele hævde. Der er vel heller næppe nogen, der vil benægte, at Monopolisering af Produktionen, saa der ikke kan blive indenlandsk Konkurrence, ogsaa fordyrer Varerne. Det er det, Regeringens stærke Indgrebspolitik har medført: den har sat den indenlandske Konkurrence ud af Spillet. Dette gøres ikke gratis.

Dertil kommer saa Importbegrænsningen. Naar den udenlandske Konkurrence samtidig begrænses, for ikke at sige fuldstændig umuliggøres, ja, saa siger det sig selv, at det fører til Prisstigning herhjemme. Nu siger man, at Statistikken viser, at det ikke er Tilfældet, for Prisstigningen herhjemme er ikke større end i England og i Sverige, naar man tager Hensyn til vor lavere Krone. Denne Bevisførelse er uholdbar. For det første kan England og Sverige jo ogsaa have gennemført prisfordyrende Foranstaltninger, saaledes at deres Priser ogsaa er steget ud over, hvad Verdenskonjunkturerne har nødvendiggjort. Dernæst er det en Kendsgerning, at vore Priser efter 1933, altsaa efter Kronefaldet, efter hvilke Forholdet mellem den danske og den svenske Krone og Sterling har været akkurat det samme, er steget, som jeg sagde ved første Behandling, halvanden Gang saa meget som de svenske og dobbelt saa meget som de engelske. Det er det, som Regeringens egne Oplysninger i Lovforslaget viser os. Det, som er Spørgsmaalet, er da: Er det paa Grund af Regeringens Politik, eller er det paa Grund af Kronesænkningen i 1933?

Jeg er opmærksom paa, at det ærede Medlem Hr. Rager har sagt, at jeg mente, man kunde sammenligne Priser uden Hensyn til, om der var foretaget Møntforringelse i denne Periode. En saadan Meningsløshed har jeg heldigvis ikke sagt. Det, jeg har sagt, er, at Kronesænkningen i 1933 ikke kan nødvendiggøre en Prisstigning herhjemme i 1934, 1935 og 1936. At den nød-

vendiggjorde en Prisstigning, da den blev gennemført, har jeg aldrig benægtet; det er uden for al Tvivl. Det er det, jeg har sagt, og Spørgsmaalet er da, om jeg har Ret deri eller ikke. Jeg paastaar, at det ikke er nødvendigt, at Priserne stiger i 1934, 1935 og 1936, fordi vi har devalueret Kronen i 1933, men jeg ikke alene paastaar det, jeg vil ogsaa bevise det.

Hvad var det, der skete i 1933? Det var dette, at vi ved Kronedevalueringen imødegik et Prisfald, ikke saaledes, at vore Priser gik ned under Udlandets Priser, men saaledes, at de kom ned paa Niveau med dem, saa vi kunde konkurrere med dem, men ikke saaledes, at vi kunde undersøge dem. Hele den Argumentation og den Beskyttelsespolitik, man har ment det nødvendigt at føre, viser, at vi ikke i den Forstand var i Stand til at undersøge Udlandet. Vore Priser var altsaa kommet ned paa Niveau med de udenlandske Priser.

Nu paastaar jeg, at for saa vidt der er Konkurrence, saa er de danske Priser, hvad enten vi har devalueret eller ej, ikke i Stand til at gaa op over det, som Priserne udefra dikterer. Det er ganske umuligt. Vi kan tage et Eksempel. Hvis en Varepost koster 100 Kr., kan vi ogsaa sælge den til 100 Kr. og endda konkurrere. Hvis den udenlandske Varepost stiger til 105 Kr., kan vor ogsaa gøre det, men den kan ikke stige til 106, 107 eller 108 Kr., for saa kan vi ikke sælge den. Derfor siger jeg, at det, der er bestemmende for vore Priser, forudsat at der er Konkurrence, er de udenlandske Priser, og det har intet at gøre med, om vor Krone er høj eller lav. Hvad er da Kendsgerningen? Kendsgerningen er den, at vore Priser er steget mere i dette Tidsrum end Priserne i England og Sverige, og det kan kun være, fordi vi har ført en Beskyttelsespolitik, der er mere kras end den, der føres i disse Lande, og derfor er den Prisstigning, der er sket for vort Lands Vedkommende, ud over hvad der er sket andre Steder, uomtvistelig en Følge af den indenrigske Beskyttelsespolitik, vi har ført. Men da vi nu ser, at vore Priser er oppe paa det samme, som de var i Forhold til England og Sverige før Kronesænkningen, vil det sige, at Regeringen gennem denne Beskyttelsespolitik har borttaget hele den Fordel, som det betød for Næringslivet herhjemme, at vi fik Kronen sat ned i 1933. Dette viser sig ogsaa arbejdsmæssigt, idet Statistikken viser, at vor Arbejdsløshedssituation i Forhold til England og Sverige var meget forbedret efter Kronesænkningen, men det viser sig ogsaa, at vi nu staar paa akkurat det samme Stand-